



**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB „VAMĖSA“ SKUNDO**

2021 m. gegužės d. Nr. S- (7-45/2021)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš komisijos pirmininko Evaldo Raistenskiio, narių Rasos Stravinskaitės, Andriaus Veniaus, Vilmos Vildžiūnaitės (pranešėja), išnagrinėjo UAB „Vamėsa“ (toliau – Pareiškėja) 2021-03-22 skundą dėl Aplinkos apsaugos departamento prie Aplinkos ministerijos (toliau – Atsakovas, Aplinkos apsaugos departamentas) 2021-03-04 sprendimo dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. AS-85 (toliau – Sprendimas). Pareiškėjos atstovas teisininkas V. F. ir Aplinkos apsaugos departamento atstovai A. O. ir C. P. dalyvavo Komisijos 2021-04-13 posėdyje nuotoliniu būdu.

Komisija n u s t a t ė

Pareiškėja Komisijai pateiktame skunde nurodo, kad 2017–2019 m. nedeklaravo 6496 Eur mokesčio už aplinkos teršimą (toliau – MUAT) pakuotės atliekomis, tačiau aptariamam laikotarpiu deklaravo ir sumokėjo 21796 Eur MUAT pakuotės atliekomis, t. y. tik 23 proc. MUAT sumos buvo nedeklaruota.

Pareiškėja nurodo, kad 2021 m. sausio 27 d. patikrinimo akto Nr. (7.2)-PA-245 (toliau – Aktas) 1 lentelėje pateiktas ne tik plastikinės, bet ir popierinės (kartoninės) pakuotės deklaruotas ir faktiškai nustatytas išleistos į vidaus rinką apmokestinamos pakuotės kiekis. Nurodyta, kad 2017–2019 m. Pareiškėja deklaravo 1732 t, o faktiškai nustatytas išleistos į vidaus rinką apmokestinamos pakuočių kiekis – 0,948 t, t. y. deklaravo 82,7 proc. popierinių (kartoninių) pakuočių daugiau, negu kad faktiškai nustatytas išleistos į vidaus rinką apmokestinamų pakuočių kiekis. Toks skirtumas yra akivaizdus netyčinio aplaidumo pavyzdys.

Pareiškėja nurodo, kad ši pasekmė susiklostė dėl to, kad Pareiškėjos vyr. buhalteris dirba nuotoliniu būdu ir dėl didelio darbo krūvio neatsakingai sutelkė dėmesį į Vieningoje gamintojų, pakuočių ir atliekų apskaitos informacinės sistemos (toliau – GPAIS) vykdomą atliekų apskaitos vedimo ir ataskaitų formavimo svarbą. Minėtina informacija grindžia faktą, kad Pareiškėja neturėjo tikslo, intencijos ir nesiekė slėpti/klasztoti mokesčio sumos. Pareiškėja niekada anksčiau nėra atlikusi tokio pažeidimo, o už aptariamus veiksmus Aplinkos apsaugos departamentas paskyrė nuobaudą – rašytinį įspėjimą, su kuriuo Pareiškėja sutinka, prisiima atsakomybę ir jo neskundžia.

Pareiškėja nurodo, kad sudarė bendradarbiavimo sutartį su UAB "A1" ši įmonė nuo šiol yra atsakinga už Pareiškėjos GPAIS sistemos priežiūrą ir duomenų, ataskaitų pateikimą ir tokia situacija ateityje nepasikartos. Pakankama sudrausminimo ir nedrausmingo elgesio užkardymo priemonė yra rašytinė nuobauda, o ne mokestis padidintu tarifu.

Pareiškėja prašo įvertinti aukščiau pateiktą paaiškinimą ir sumažinti minėtu Sprendimu patvirtintą didesnio tarifo 12988 Eur mokestį iki per neatsargumą nedeklaruotos 6496 Eur sumos.

Aplinkos apsaugos departamentas Sprendimu patvirtino Akta, kuriuo už 2017–2019 m. didesniu tarifu apskaičiuotas 12988 Eur MUAT už nuslėptą plastikinę pakuotę.

Aplinkos apsaugos departamentas Sprendime nurodė, kad Pareiškėja 2017–2019 m. Mokesčio už aplinkos teršimą pakuotės atliekomis deklaracijose (forma FR0524) neteisingai deklaravo į Lietuvos vidaus rinką išleistos apmokestinamosios plastikinės pakuotės kiekį: 2017 m. deklaravo 2,60 t, faktiškai išleido 12,918 t, nedeklaravo 10,228 t; 2018 m. deklaravo 2,690 t, faktiškai išleido 14,922 t, nedeklaravo 12,232 t; 2019 m. deklaravo 21,205 t, faktiškai išleido 22,886 t, nedeklaravo 1,681 t. Aplinkos apsaugos departamentas nurodė, kad įvertinus 2017–2019 m. perdirbtą (sutvarkytą) pakuotės atliekų kiekį, Pareiškėja neteisingai deklaravo (nuslėpė) išleistą apmokestinamosios plastikinės pakuotės kiekį ir neapskaičiavo MUAT pakuotės atliekomis 6496 Eur. Tuo pažeidė Lietuvos Respublikos mokesčio už aplinkos teršimą įstatymo (toliau – MUATĮ) 4 straipsnio 3 dalį, 8 straipsnio 4 dalį, MUAT apmokestinamųjų gaminių atliekomis deklaracijos FR0523 formos ir MUAT pakuotės atliekomis deklaracijos FR0524 formos pildymo taisyklių 22.18 papunkčio ir 22.20 papunkčio reikalavimus.

Aplinkos apsaugos departamentas nurodė, kad vadovaujantis MUATĮ 9 straipsnio 1 dalimi, 3 dalimi ir 4 dalies 3 punktu bei 10 straipsnio 3 dalimi ir MUAT pakuotės atliekomis apskaičiavimo ir mokėjimo tvarkos aprašo, patvirtinto Lietuvos Respublikos aplinkos ministro ir Lietuvos Respublikos finansų ministro 2008 m. liepos 9 d. įsakymu Nr. D1-370/1K-230, 12 punkto reikalavimais už nuslėptą taršą gaminių pripildytos pakuotės atliekomis bei nedeklaruotą apmokestinamosios pakuotės kiekį nustatytas mokėtinas 12988 Eur MUAT, kuris apskaičiuotas didesniu tarifu.

Komisija k o n s t a t u o j a :

Pareiškėjos skundas tenkintinas. Aplinkos apsaugos departamento sprendimo dalis, susijusi su nurodymu Pareiškėjai sumokėti 12988 Eur MUAT už nuslėptą plastikinę pakuotę, keistina.

Iš bylos medžiagos matyti, jog ginčas tarp šalių vyksta dėl papildomai didesniu tarifu apskaičiuoto 12988 Eur MUAT pakuotės atliekomis, Aplinkos apsaugos departamentui konstatavus, kad Pareiškėja 2017–2019 m. Mokesčio už aplinkos teršimą pakuotės atliekomis deklaracijose (forma FR0524) neteisingai deklaravo į Lietuvos vidaus rinką išleistos apmokestinamosios plastikinės pakuotės kiekį, t. y. 2017 m. nedeklaravo 10,228 t, 2018 m. – 12,232 t, 2019 m. – 1,681 t apmokestinamos plastikinės pakuotės.

Pareiškėja skunde iš esmės neginčija nustatyto pažeidimo ir Aplinkos apsaugos departamento apskaičiuoto 6496 Eur MUAT, tačiau tvirtina, jog MUAT pakuotės atliekomis neapskaičiavo per apsirikimą ir prašo sumažinti minėtu Sprendimu patvirtintą didesnio tarifo 12988 Eur mokestį iki nedeklaruotos 6496 Eur sumos. Komisijos posėdžio metu Pareiškėjos atstovas paaiškino klaidingo duomenų deklaravimo priežastis (apskaitą vedančio darbuotojo aplaidumas), pripažino Pareiškėjos klaidą deklaruojant plastikinės pakuotės kiekį, akcentavo Pareiškėjos norą ištaisyti situaciją ir nurodė konkrečius jau atliktus veiksmus šią situaciją taisant.

Dėl ginčo teisinio reglamentavimo

MUATĮ, kiek tai susiję yra su apmokestinamąja pakuote, be kita ko, nustatyta: mokesčio objektas – pripildyta pakuotė – nurodyta šio įstatymo 4 priedėlyje (MUATĮ 3 straipsnio 3 punktas); MUAT gaminių ir (ar) pakuotės atliekomis moka gaminių gamintojai ir importuotojai (MUATĮ 4 straipsnio 3 dalis); apmokestinamosios pakuotės rūšys ir MUAT pakuotės atliekomis tarifai pateikti šio įstatymo 4 priedėlyje (MUATĮ 6 straipsnio 8 dalis); fiziniai ir juridiniai asmenys, kurie pagal šį įstatymą privalo mokėti MUAT, Vyriausybės ar jos įgaliotų institucijų nustatyta tvarka tvarko teršalų išmetimo į aplinką, sąvartyne pašalintų atliekų, apmokestinamųjų gaminių ir pripildytos gaminių apmokestinamosios pakuotės apskaitą. MUAT apskaičiuojamas ir mokamas Vyriausybės ar jos įgaliotų institucijų nustatyta tvarka (MUATĮ 8 straipsnio 1 ir 2 dalys); MUAT gaminių ir (ar) pakuotės atliekomis mokamas pagal faktiškai per mokestinį laikotarpį tiekiamą Lietuvos

Respublikos vidaus rinkai apmokestinamųjų gaminių ir (ar) pripildytos gaminių apmokestinamosios pakuotės kiekį (MUATĮ 8 straipsnio 4 dalis); MUAT mokėtojas yra atsakingas už teršalų išmetimo į aplinką, sąvartyne pašalintų atliekų, apmokestinamųjų gaminių ir pripildytos gaminių apmokestinamosios pakuotės apskaitos tvarkymą ir MUAT deklaracijoje pateiktus duomenis (MUATĮ 8 straipsnio 6 dalis); Gamintojai ir importuotojai atleidžiami nuo mokesčio už aplinkos teršimą gaminių ir (ar) pakuotės atliekomis už tą gaminių ir (ar) pakuotės kiekį, kuris proporcingas įvykdytos Vyriausybės nustatytos gaminių ir (ar) pakuotės atliekų naudojimo ir (ar) perdirbimo užduoties daliai. Norėdami pasinaudoti šia mokesčio lengvata, gamintojai ir importuotojai Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka turi pateikti dokumentus, patvirtinančius šių gaminių ar pakuotės atliekų perdirbtą ar panaudotą energijai gauti kiekį (MUATĮ 5 straipsnio 6 dalis); Aplinkos ministerija kontroliuoja teršalų išmetimo į aplinką, sąvartyne pašalintų atliekų, apmokestinamųjų gaminių ir pripildytos gaminių apmokestinamosios pakuotės apskaitą, tikrina MUAT apskaičiavimą (MUATĮ 9 straipsnio 1 dalis); už išmestą iš stacionarių taršos šaltinių normatyvus viršijantį teršalų kiekį ar nuslėptą teršalų ir (ar) sunaudotų degalų, sąvartyne pašalintų atliekų ir (ar) apmokestinamųjų gaminių bei pripildytos gaminių apmokestinamosios pakuotės kiekį MUAT mokamas taikant didesnę tarifą (MUATĮ 9 straipsnio 3 dalis); MUAT, taikant didesnę tarifą, apskaičiuojamas nuslėptą apmokestinamųjų gaminių bei apmokestinamosios pakuotės kiekį dauginant iš tarifo, nurodyto šio įstatymo 3 ar 4 priedėlyje, ir koeficiento 2 (MUATĮ 9 straipsnio 4 dalis 3 punktas). Taigi tam, kad apskaičiuojant MUAT, būtų taikomas didesnis tarifas pagal MUATĮ 9 straipsnio 4 dalies 3 punkto nuostatas, turi būti nustatytas apmokestinamos pakuotės atliekų nuslėpimo faktas.

Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) praktikoje bylose dėl mokesčio už aplinkos teršimą aiškinama, kad pareigos tinkamai apskaičiuoti ir deklaruoti į aplinką išmesto teršalų kiekio neįvykdymas negali automatiškai lemti apmokestinamųjų gaminių nuslėpimo. Mokesčio už aplinkos teršimą įstatymo 9 straipsnio 3 dalies nuostatų taikymui, būtent – mokesčio mokėtojo elgesio modelio – apmokestinamųjų gaminių kiekio nuslėpimo fakto konstatavimui, būtina taip pat nustatyti, jog mokesčių mokėtojas sąmoningai tyčia siekė konkretaus neteisėto rezultato – apmokestinamųjų gaminių kiekio nuslėpimo. Tokias aplinkybes, be laiku neatliktos pareigos deklaruoti apmokestinamųjų gaminių kiekius, patvirtintų inter alia (be kita ko) apgaulingas apskaitos tvarkymas, apskaitos dokumentų klastojimas, trukdymas mokesčių administratoriui atlikti įstatyme nustatytas pareigas ir pan. (žr., pvz., 2015 m. spalio 29 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-768-438/2015). Tokios pat pozicijos, taikant Mokesčio už aplinkos teršimą įstatymo 9 straipsnio 3 dalies nuostatas, laikomasi ir kitose vėlesnėse administracinėse bylose, sprendžiant klausimą dėl mokesčio už aplinkos teršimą už kitus mokesčio objektus, apmokėjimo padidintu tarifu. Pavyzdžiui, byloje, sprendžiant klausimą dėl mokesčio padidintu tarifu apskaičiavimo pagrįstumo už kitus mokesčio objektus, t. y. nedeklaruotas sąvartyne šalinamas atliekas (LVAT 2019 m. lapkričio 27 d. nutartis adm. byloje Nr. eA-2397-520/2019), dėl mokesčio padidintu tarifu apskaičiavimo pagrįstumo už teršimą iš stacionarių šaltinių (2018 m. spalio 29 d. nutartis adm. byloje Nr. A-1422-525/2018, 2019 m. gegužės 15 d. nutartis adm. byloje Nr. A-431-822/2019; 2020 m. gegužės 27 d. nutartis adm. byloje Nr. eA-2163-662/2020). Kalbant apie mokesčio padidintu tarifu apskaičiavimo pagrįstumą už nedeklaruotus apmokestinamųjų pakuočių kiekius, LVAT taip pat yra pažymėjęs, kad nesant pagrindo konstatuoti, jog pareiškėjas sąmoningai siekė nuslėpti atskirų rūšių apmokestinamųjų pakuočių kiekius, teiktus rinkai, tokiu būdu išvengiant pareigos mokėti MUATĮ nustatytą mokestį už aplinkos teršimą pakuotės atliekomis, nėra nustatytos sąlygos taikyti MUATĮ 9 straipsnio 3 dalyje įtvirtintą sankciją ir apskaičiuoti mokestį pagal MUATĮ 9 straipsnio 4 dalies 3 punktą (2020 m. birželio 3 d. nutartis adm. byloje Nr. eA-2888-624/2020). Svarbu pažymėti ir tai, kad LVAT kai kuriais atvejais, iš esmės pritardamas nurodytai praktikai dėl mokesčio nuslėpimo fakto vertinimo, nesutiko mažinti apskaičiuoto MUAT, nesant įrodymų, pagrindžiančių pareiškėjo teiginius padarius klaidą teikiant MUAT deklaraciją (LVAT 2020 m. spalio 14 d. nutartis adm. byloje Nr. eA-1290-624/2020), nustačius, jog ilgą laiką tarpą teikdamas

deklaracijas, sistemingai nenurodė ginčo atliekų kiekio, neatsakingai tvarkė apskaitą bei sąmoningai siekė nevykdyti teisės aktų reikalavimų tinkamai apskaityti pakuotės rūšis (LVAT 2020 m. gegužės 27 d. nutartis adm. byloje Nr. eA-963-525/2020), nustatčius, kad pareiškėjas visu tikrintu laikotarpiu mokesčių administratoriui neteikė deklaracijų, netvarkė pakuočių apskaitos (2021 m. vasario 24 d. nutartis adm. byloje Nr. eA-473-525/2021). Taigi, apibendrinant išdėstytą LVAT praktiką, konstatuotina, kad nuslėpimo fakto konstatavimui būtina kiekvienu atveju individualiai įvertinti konkrečias bylos aplinkybes.

Dėl patikrinimo metu nustatytų faktų

Komisija pažymi esmines aplinkybes, nustatytas MUAT pakuotės atliekomis apskaiciavimo ir deklaravimo už 2017–2018 m. patikrinimo metu:

Pirma, nustatyta, kad Pareiškėja GPAIS įregistruota nuo 2018-11-27, informacijos apie 2018–2019 m. išleistų į Lietuvos vidaus rinką pakuočių kiekius GPAIS nepateikta, ketvirtinės ir metinės ataskaitos nesuformuotos (Akto 1 punktą). Informacijos surinkimo akte nurodyta, kad Pareiškėja neturi prekinių vieneto sąrašo (5.2 papunktis) ir nevedė pakartotinio naudojimo pakuotės apskaitos (5.4 papunktis), tačiau, kaip matyti iš Informacijos surinkimo akto 5.3 papunktyje išdėstytos informacijos, duomenis, reikalingus MUAT apskaiciuoti, teikė. Pareiškėja el. paštu 2021-01-05 ir 2020-12-29 pateikė 2017–2019 m. Pakuotės apskaitos žurnalus, pagal kuriuos nustatyti panaudotų gaminiams pakuoti ir išleistų į vidaus rinką plastikinių pakuočių ir popierinių (kartoninių) pakuočių kiekiai, tonomis: plastikinės (pirminės) pakuotės 2017 m. – 12,918 t, 2018 m. – 14,922 t, 2019 m. – 22,886 t, popierinės (kartoninės) (pirminės) 2017 m. – 0,227 t, 2018 m. – 0,237 t, 2019 m. – 0,484 t.

Antra, iš Akto 1 lentelės matyti, kad buvo nustatytas ne tik skirtumas tarp deklaruoto ir faktinio plastikinės pakuotės kiekio, t. y. nustatytas nedeklaruotas plastikinės pakuotės kiekis (2017 m. – 10,228 t, 2018 m. – 12,232 t, 2019 m. – 1,681 t), bet ir nustatytas per didelis deklaruotas popierinės (kartoninės) pakuotės kiekis (2017 m. – 0,397 t, 2018 m. – 0,387 t).

Trečia, kaip matyti iš 2021-01-12 MUAT apskaiciavimo teisingumą patvirtinančių dokumentų ir informacijos surinkimo akto Nr. 3/2021 (toliau – Informacijos surinkimo aktas), Pareiškėja 2017 m. ir 2018 m. vykdė pakuotės atliekų naudojimo ir (ar) perdirbimo užduotis ir Aplinkos apsaugos departamentui pateikė VŠĮ „Žalias taškas“ išduotas pažymas: 2018-02-09 Nr. 1715VI0001-4687-9519, 2018-02-09 Nr. 1718VI0001-4687-9519, 2018-02-09 Nr. 1712VI0001-4687-9519, 2019-02-09 Nr. 1815VI0333-4687-9519, 2019-02-09 Nr. 1812VII1713-4687-9519, 2019-02-09 Nr. 1818VI0507-4687-9519. Pareiškėja 2017 m. ir 2018 m. MUAT deklaracijose minėtose pažymose nurodytų duomenų apie įvykdytas pakuotės atliekų naudojimo ir (ar) perdirbimo užduotis (perdirbtus atliekų kiekius) neįtraukė. 2019 m. Pareiškėja užduočių nevykdė ir, atitinkamai, užduočių įvykdymo patvirtinimą dokumentų neturi (Informacijos surinkimo akto 5.1 papunktis, 3 psl.)

Ketvirta, Pareiškėja MUAT deklaracijas (forma FR0524) už 2017–2019 m. pateikė laiku (Akto 3 punktą, Informacijos surinkimo akto 5.1 papunktis, 2 psl.).

Penkta, už klaidingą duomenų pateikimą 2017–2019 m. MUAT pakuotės atliekomis deklaracijose Pareiškėjos atsakingam asmeniui taikoma administracinė atsakomybė – surašytas administracinio nusižengimo protokolas pagal LR Administracinio nusižengimo kodekso 241 straipsnio 2 dalį, dėl GPAIS nevestos pakuočių ir pakuočių atliekų apskaitos ir nepateiktų ataskaitų taikoma Lietuvos Respublikos Aplinkos apsaugos įstatymo 107 straipsnio 1 dalyje numatyta atsakomybė – rašytinis įspėjimas.

Dėl Pareiškėjos prašymo tenkinimo

Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 8 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad mokesčių administratorius, administruodamas mokesčius, privalo vadovautis protingumo ir teisingumo kriterijais. Šiuo atveju siekti teisingumo reiškia siekti protingos skirtingų interesų pusiausvyros, atsižvelgiant į abiejų šalių interesus bei pareigas (mokesčių mokėtojo prievolę teisingai mokėti ir deklaruoti mokesčius ir mokesčių administratoriaus pareigą skatinti savanorišką mokesčių mokėjimą). Protingumo kriterijus reikalauja, kad mokesčių administratorius elgtųsi atidžiai, teisingai ir sąžiningai, taikydamas

sankcijas už mokesčių įstatymų pažeidimus, atsižvelgtų į sunkinančias ir lengvinančias aplinkybes. Taikant teisingumo ir protingumo kriterijus, vertintini visų mokestinių teisinių santykių dalyvių veiksmai mokesčių administravimo procese.

Pažymėtina, kad Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas ne kartą yra konstatavęs, jog konstituciniai teisingumo, teisinės valstybės principai suponuoja ir tai, kad už teisės pažeidimus valstybės nustatomos poveikio priemonės turi būti proporcingos (adekvačios) teisės pažeidimui, turi atitikti siekiamus teisėtus ir visuotinai svarbius tikslus, neturi varžyti asmens akivaizdžiai labiau, negu reikia šiems tikslams pasiekti; tarp siekiamo tikslo nubausti teisės pažeidėjus ir užtikrinti teisės pažeidimų prevenciją ir pasirinktų priemonių šiam tikslui pasiekti turi būti teisinga pusiausvyra (Konstitucinio Teismo 2000-12-06, 2001-10-02 ir kt. nutarimai). LVAT praktikoje pripažįstama, kad ekonominės sankcijos sumažinimas, atsižvelgus į teisės pažeidimo pobūdį, jo mastą, atsakomybę lengvinančias bei kitas reikšmingas aplinkybes, atitinka teisingumo, protingumo kriterijus (pvz., 2019 m. gegužės 15 d. nutartis adm. byloje Nr. A-431-822/2019).

Komisija, atsižvelgdama į anksčiau išdėstytas faktines aplinkybes, t. y. į tai, kad: 1) Pareiškėja laiku atliko pareigą teikti MUAT deklaracijas, 2) nors ir buvo nustatyti Pareiškėjos plastikinės pakuotės apskaitos trūkumai, tačiau jos Aplinkos apsaugos departamentui pateiktų Pakuočių apskaitos žurnalų duomenys leido nustatyti faktinius išleistos į vidaus rinką apmokestinamosios pakuotės kiekius ir juos palyginti su deklaruotais, 3) nustatyti ne tik pakuočių mažesnio deklaravimo (plastikinė pakuotė), bet ir per didelio deklaravimo (popierinė kartoninė pakuotė) faktai, konstatuotina, kad įrodymų, neabejotinai patvirtinančių, kad Pareiškėja apgaulingai tvarkė taršos apskaitą ir pagal Pareiškėjos apskaitos duomenis nebuvo galima ar iš dalies negalima nustatyti išleistų į vidaus rinką apmokestinamosios pakuotės kiekio ir MUAT dydžio, nėra. Be to, kaip matyti iš Akto 2 lentelės, Aplinkos apsaugos departamentas MUAT pakuotės atliekomis apskaičiavo atsižvelgdamas ne tik į pagal Pareiškėjos apskaitos duomenis nustatytus faktiškai išleistus į Lietuvos vidaus rinką apmokestinamosios pakuotės kiekius, bet ir įvertino perdirbtus (sutvarkytus) kiekius bei Vyriausybės nustatytas pakuotės atliekų perdirbimo užduočių vykdymą. Pareiškėja į 2017–2018 m. MUAT deklaracijas duomenų apie sutvarkytus apmokestinamųjų pakuočių kiekius nebuvo įtraukusi, nors tai leistų jai pasinaudoti MUATĮ 5 straipsnio 6 dalyje numatyta lengvata. Dokumentus, patvirtinančius 2017–2018 m. apmokestinamųjų pakuočių atliekų perdirbtą kiekį, Pareiškėja pateikė.

Komisija taip pat atkreipia dėmesį į tai, byloje nėra duomenų, kad Pareiškėja klastojo apskaitos dokumentus, taip pat nėra duomenų, kad Pareiškėja būtų trukdžiusi Aplinkos apsaugos departamentui atlikti jam pavestas mokesčio administravimo funkcijas. Pareiškėja paaiškino veiksmų, MUAT deklaracijose klaidingai nurodant apmokestinamųjų pakuočių atliekų kiekius, priežastis (dėl didelio apskaitą tvarkančio asmens darbo krūvio skirtas nepakankamas dėmesys MUAT) ir nurodė konkrečius veiksmus, kurių ėmėsi nustatytiems pažeidimams pašalinti (2021-02-15 su UAB „Ekomorita“ sudaryta neterminuota Konsultavimo paslaugų sutartis Nr. 2021/02/15-02 dėl pakuočių apskaitos duomenų suvedimo į GPAIS, apskaitos suvestinių formavimo, metinių ataskaitų per GPAIS pateikimo ir kt.) bei pateikė įrodymus, kad paslaugos faktiškai teikiamos (2021-02-26 sąskaita faktūra Nr. EKM0601 ir 2021-03-29 sąskaita faktūra Nr. EKM0622).

Apibendrinant pirmiau nurodytas bylos faktines ir teises aplinkybes, konstatuotina, kad nėra pagrindo vertinti, jog Pareiškėja, MUAT deklaracijose nurodydama neteisingus išleistų į vidaus rinką apmokestinamųjų plastikinių pakuočių kiekius, sąmoningai tyčia siekė nuskaldyti ir nemokėti MUAT. Atitinkamai darytina išvada, kad Aplinkos apsaugos departamentas pagrįstai ir teisėtai nurodė Pareiškėjai sumokėti 6496 Eur MUAT plastmasinės pakuotės atliekomis, tačiau Komisija, vadovaudamasi MAĮ nustatytais protingumo ir teisingumo principais, išdėstyta LVAT praktika analogiškose bylose, sprendžia, kad Pareiškėjos skundas tenkinamas, t. y. Aplinkos apsaugos departamento Sprendimo dalis dėl nurodymo sumokėti 12988 Eur MUAT plastikinės pakuotės atliekomis keičiama, mažinant koeficientą 2 į koeficientą 1 ir nurodant, kad Pareiškėja turi sumokėti 6496 Eur MUAT plastikinės pakuotės atliekomis.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 8 straipsnio 3 dalimi, 155 straipsnio 4 dalies 4 punktu, n u s p r e n d ž i a :

Pakeisti Aplinkos apsaugos departamento prie Aplinkos ministerijos 2021-03-04 sprendimo dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. AS-85 dalį, kuria Pareiškėjai nurodyta sumokėti 12988 Eur mokesčio už aplinkos teršimą plastikinės pakuotės atliekomis: vietoj nurodymo sumokėti 12988 Eur mokesčio už aplinkos teršimą plastikinės pakuotės atliekomis, nurodyti sumokėti 6496 Eur mokesčio už aplinkos teršimą plastikinės pakuotės atliekomis.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, sprenddami mokesčių ginčą (arba mokesčio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkas

Evaldas Raistenskis

Komisijos narė

Rasa Stravinskaitė

Komisijos narys

Andrius Venius

Komisijos narė

Vilma Vildžiūnaitė